

[Udenrigsministeren.]

deres Styrke. Der er i den senere Tid i Sydslesvig i flere Tilfælde fremkommet Klage over, at den centrale Administration i Kiel har blandet sig i de lokale Myndigheders Anliggender og saaledes delvis gjort det lokale Selvstyre illusorisk. Det er ikke blot den dansksindede Befolkningsdel, der klager over dette. Jeg kan nævne, at Kreds-dagen (Amtsraadet) for Slesvig Kreds, i hvilken Forsamling der er tysk Flertal, for nylig har vedtaget en Resolution, hvori der protesteres mod, at Landsregeringen i Kiel mod Kredsen Ønske ved Politiets Hjælp har lukket et under Kredsen sorterende Mejeri i Fartorp. Lad dette være en lille Sag. Men den samme Tendens synes ogsaa at kunne spores med Hensyn til Embedsbesættelser. Landsregeringen har i Sommer udnævnt Kredsskoleraaden i Slesvig til en anden Stilling mod hans eget og mod Kredsen Ønske, og Kreds-dagen, hvor der, som jeg nævnte, er tysksindet Flertal, har nu vedtaget en Resolution om, at den ikke kan anerkende Berettigelsen af Landsregeringens Fremgangsmaade, der betegnes som et Indgreb i Selvforvaltningen. Efter hvad der er meddelt, har Regeringen i Kiel ogsaa været virksom for at faa andre Skoleembedsmænd forflyttet fra deres Stillinger. Det drejer sig i disse Tilfælde ikke om Embedsmænd, der tilhører den dansksindede Befolkningsdel eller den dansksindede Organisation, men om Mænd, hvis Holdning over for den danske Skolebevægelse har været objektiv og retfærdig. Jeg har nævnt disse Tilfælde som Eksempler paa en Tendens til Indgriben fra Kiel i sydslesvigske Forhold.

Vi har ogsaa hørt om, at Regeringen i Kiel har krævet, at de af Kredsen og Byerne valgte højeste Embedsmænd, de saakaldte Kredsdirektører og Stadsdirektører tillige med Skoleraaderne, der er Kredsenes og Byernes øverste Embedsmænd paa Skolevæsenets Omraade, skulde stadfæstes i deres Stillinger af Landsregeringen, der saaledes vil skaffe sig Indflydelse paa Besættelsen af disse Stillinger. Ogsaa imod dette Indgreb i den kommunale Selvforvaltning er der blevet rejst Protester under Henviisning til, at dette er i Strid med den Forordning, som Militærregeringen har udstedt om den tyske Kommunalordning, der netop gaar ud paa at sikre kommunalt Selvstyre, og som drager snævre Grænser for højere tyske Myndigheders Ret til at gribe ind i dette Selvstyre. I Kommunalordningen findes der mig bekendt ingen Hjemmel for Landsregeringens Krav.

Dernæst vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger om Kiel-Regeringens Kampagne mod Danskheden.

Der er oprettet et saakaldt „Landesstelle für Heimatdienst“, der sorterer under den slesvig-holstenske Regeringspræsident, men administreres af Finansministeren i Kiel. Herfra udgaar en Foretagsomhed, bl. a. med det Formaal at hemme den danskorienterede Bevægelse. Ifølge foreliggende Meddelelser, hvis Rigtighed ikke er blevet bestridt, har denne Institution saaledes den 26. Juni i Aar udsendt en Opfordring til Kredsenes (Amternes) øverste Forvaltningsekskursionsmænd, Kredsdirektørerne — dog med Undtagelse af Bydirektøren i Flensburg Bykreds, hvor de dansksindede har Flertal i Byraadet —, en Opfordring til at udpege lokale tyske Tillidsmænd i hver Kommune med den Opgave at kontrollere, hvem der er blevet optaget i Sydslesvigske Forening, saaledes at Tilfælde, hvor tidligere Nazister er blevet optaget i den sydslesvigske Forening, kan angives til Militærregeringen. Det tilføjes i Skrivelsen, at der ogsaa kan overdrages de paagældende Tillidsmænd „andre grænsepolitiske Funktioner“.

Det er senere af Lederen for dette Landesstelle blevet oplyst, at denne Undersøgelse foretages med den Begrundelse, at en tidligere Nationalsocialist meget vel kan skifte Standpunkt og blive Demokrat og derefter være en brugbar Medarbejder ved Opbygningen af et nyt demokratisk Tyskland, ja, Tysklands Fremtid afhænger af, at dette sker. Derimod er det udelukket, at en tidligere tysk Nationalist kan blive dansksindet. I saa Tilfælde er der ikke Tale om Sindelagsskifte, men simpelt hen om Skamløshed. Dette er den slesvig-holstenske Finansministers Udtryk benyttet i en Artikel i „Flensburger Tageblatt“ den 24. September 1947.

Der er hertil at sige, at Sydslesvigske Forening er meget kritisk med Hensyn til Optagelsen af tidligere Nazister. I de Statutter, som Militærregeringen har godkendt, aabnes dog Mulighed for Optagelse af visse Kategorier af Personer, der tidligere har været Medlemmer af mindre betydningsfulde nazistiske Organisationer. Den Tanke, at Sydslesvigere, der tidligere har været Nazister og nu er blevet Demokrater, kun skulde kunne blive tysksindede Demokrater, forekommer noget ejendommeligt.

I øvrigt oplyser Lederen af „Landesstelle für Heimatdienst“, at den Kontrol, jeg har omtalt, kun er en meget begrænset